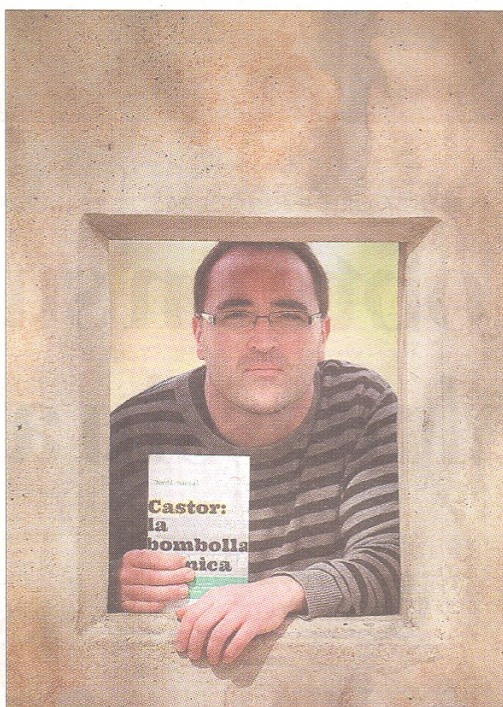

La plataforma marina del Castor i el periodista Jordi Marsal, amb el seu llibre. FOTOS: JOAN REVILLAS

L'APUNT

Evitar el control de l'Administració catalana

■ L'obra d'investigació sobre el polèmic magatzem de gas Castor també posa sobre la taula la voluntat de l'empresa promotora Escal UGS (controlada per la constructora ACS de Florentino Pérez) que el projecte no se sotmetés al control de l'Administració catalana. Així, el gasoducte marí es va quedar totalment en aigües valencianes per voluntat expressa de l'empresa. El més sorprenent, segons Marsal, és que les coordenades territorials de capitania marítima entre Tarragona i Castelló es van canviar el 2008 «per tal que la zona marina Castor fos de competència valenciana».

MONTSIÀ ■ L'OBRA ES PRESENTA DEMÀ A ALCANAR I SURT A LA VENDA EL 31 DE MARÇ

Les 'trampes' del Castor, al descobert

El llibre 'Castor: la bombolla sísmica' aporta dades per demostrar que les proves d'injecció del gas al magatzem van ser la causa directa dels prop de 600 terratrèmols

M. MILLAN

«Un autèntic nyap des del punt de vista tècnic, econòmic i de tramitació administrativa». Així defineix el periodista Jordi Marsal el magatzem de gas al qual ha dedicat un ampli treball d'investigació que ara surt a la llum en el llibre *Castor: la bombolla sísmica*.

L'obra, de plantejament molt crític, apunta el motiu per què es va poder desencadenar la crisi sísmica que els mesos de setembre i octubre va afectar la zona propera al magatzem, amb prop de 600 terratrèmols registrats.

Segons afirma Marsal, el procés es va desencadenar en el moment en què l'empresa promotora Escal UGS va incrementar

en un 147 per cent el cabal màxim de gas injectat fins a aquell moment, en el marc d'una prova de càrrega requerida pel Ministeri d'Indústria per comprovar si el magatzem subterrani podria suportar la injecció de 8 milions de metres cúbics diaris de gas previstos, i demostrar així que era viable.

Va ser els dies 5 i 6 de setembre i es va fer de forma brusca, ja que fins a aquell moment els ritmes d'injecció havien estat molt menors, entre els dos i els tres milions de metres cúbics diaris. Posteriorment, el dia 12 de setembre, es va tornar a injectar el màxim de 8 milions.

Segons afirma Marsal, l'evolució d'aquest procés d'injec-

ció del gas guarda una correlació directa amb l'evolució dels terratrèmols que es va produir dies després i la seva intensitat. En concret, Marsal parla d'una «correspondència temporal diferida».

«La forma de la corba que marca el ritme d'introducció del gas al llarg dels primers dies del mes de setembre coincideix en bona mesura amb la distribució diària dels 12 principals esdeveniments sísmics de més de 3,5 graus que es van concentrar entre el 24 de setembre i el 4 d'octubre», defensa, amb el suport de diversos experts geòlegs.

El procés consistiria que el gas injectat a pressió empeny l'aigua, que es distribueix i desplaça per les porositats (del magatzem). Els fluids acaben generant fractures petites a les roques, que s'engrandeixen i propaguen radialment aquest trencament fins a connectar amb una falla, explica al llibre Luis González de Va-

llejo, catedràtic d'Enginyeria Geològica de la Universitat Complutense de Madrid.

Una altra denúncia del llibre són les deficiències en la tramitació administrativa i sobretot dels estudis previs requerits i finalment realitzats per comprovar la viabilitat tècnica del projecte i els seus possibles efectes, tenint en compte l'avís que ja va fer l'Observatori de l'Ebre.

El llibre també posa sobre la taula casos en què l'activitat humana ha comportat una sismicitat induïda, en zones anteriorment sense activitat sísmica, com és el cas del jaciment gasista de Lacq, al sud-oest de França, on s'han produït més de dos mil sismes d'entre 1,9 i 6 graus, des de l'any 1969.

Marsal creu que el projecte Castor no es tornarà a posar en marxa, per seguretat però especialment perquè ja no és necessari, i vaticina una llarga batalla legal.